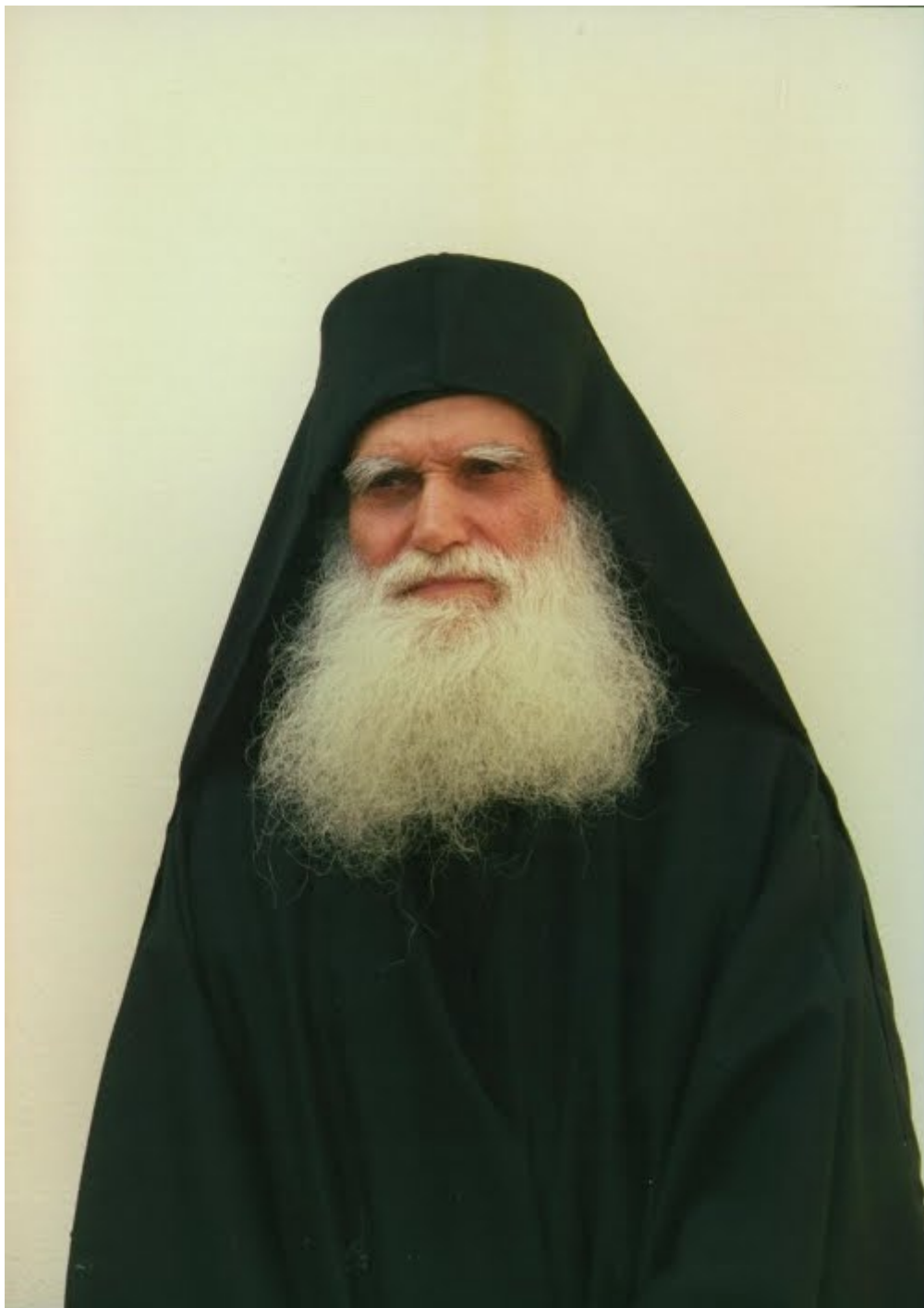
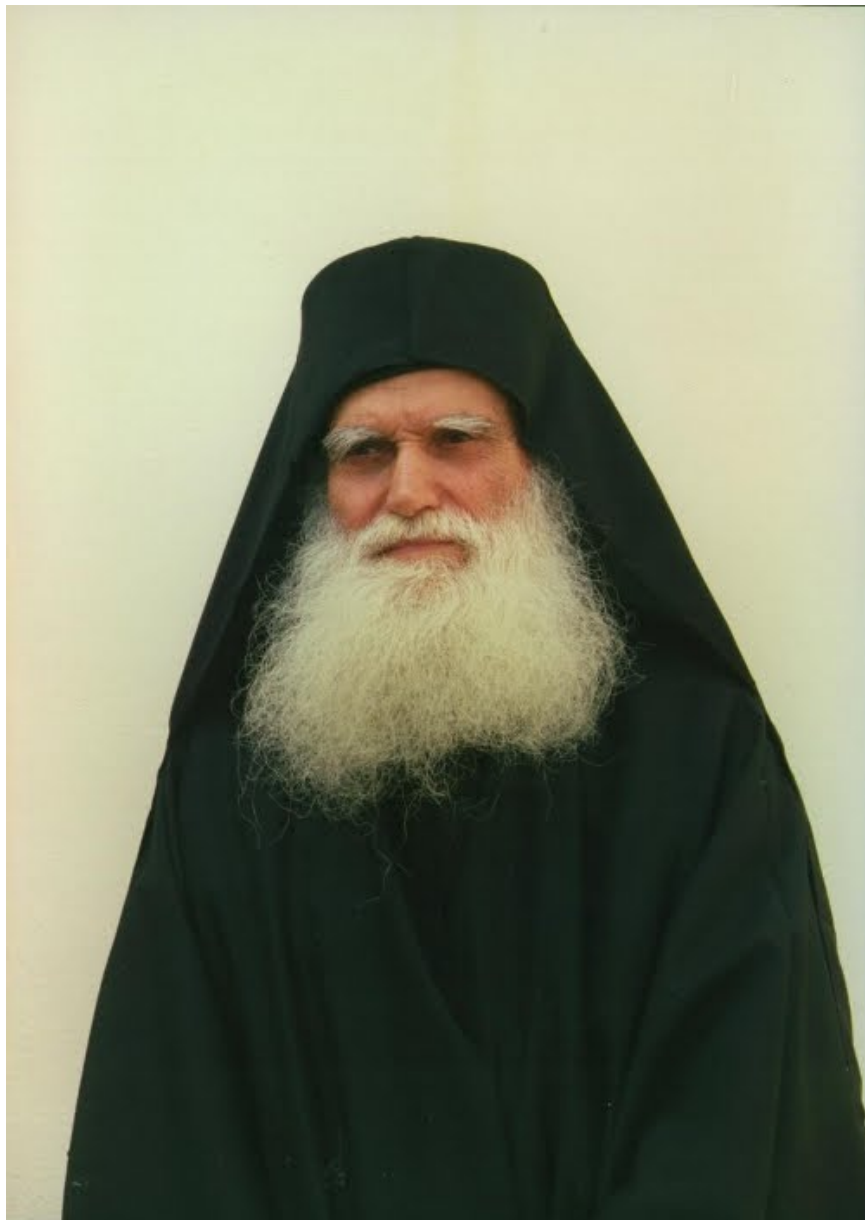

20 Οκτωβρίου 2019

Όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης: «Δεν μπορείς να ΤΟ ΠΕΙΣ»;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης

Εσείς, οι λαϊκοί, δεν έχετε Γέροντα. Έχετε όμως τον πνευματικό σας πατέρα. Αλλά δεν μπορείτε να πηγαίνετε τακτικά στον πνευματικό σας. Εμείς οι καλόγεροι πάμε τακτικά στον ηγούμενο, στον Γέροντα.

Έτσι λοιπόν συνδέεται η ζωή του λαϊκού με προσευχή, με προσευχή. Να ζευγνύεις, να συνδυάσεις τον βίον σου με την προσευχή.

Ήλθε κάποτε ένα παιδί. Λέει: “Γέροντα, θέλω να εξομολογηθώ”.

“Προτού να εξομολογηθείς εσύ, να σε ρωτήσω εγώ να ξέρω, τι άνθρωπο έχω απέναντι μου. Τι δουλειά κάνεις”;

“Είμαι”, λέει, “ειρηνοδίκης”.

“Κάνεις καμία προσευχή”;

“Όχι”, λέει.

“Καλά, παιδί μου. Πώς να σε πω και γω τώρα; Εσύ, δίχως Θεό μέσα σου, πας να ειρηνεύσεις άλλους ανθρώπους; Να κάνουμε αρχή;”.

“Να κάνουμε”.

“Ξύπνησες το πρωί. Πήγες στην τουαλέτα. Πας να νιφτείς τώρα. Νιβόμενος εκεί, πλένοντας τα χέρια και το πρόσωπο, δεν μπορείς να πεις, ‘Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με’ ”;

“Μπορώ”!

“Ε, αυτό σου ζητώ. Δε σου ζητώ να καθίσεις κι εσύ μία ώρα με το κομποσχοίνι. “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”. Αυτό, εντάξει, καλά. Τώρα, να πούμε, έχεις καμία εικόνα της Παναγίας, του Χριστού;”.

“Έχει η μητέρα μου”.

“Καλά. Όταν θα πας σήμερα, θα ‘χεις ν’ ανεβείς στην έδρα εκεί να δικάσεις υποθέσεις. Ε, δεν μπορείς να πεις: ‘Παναγία μου, βοήθησε με κι εμένα, φώτισέ με, να κρίνω καλά. Να μην κάνω αδικίες’. Δεν μπορείς να το πεις;”;

“Μπορώ”, λέει.

“Ε, άντε πήγαινε”, του λέω. Δεν του ζήτησα πολλά πράγματα.

Ε, αυτό είναι. Όταν βγαίνει ο άλλος απ’ το σπίτι του, να κάνει τον σταυρό του. Να φιλήσει την εικόνα της Παναγίας. “Παναγία μου, σκέπασέ με, βοήθησέ με, γιατί κι εγώ άνθρωπος είμαι. Εν μέσω πολλών παγίδων διαβαίνω”. Και σε φυλάει η Παναγία.

Δηλαδή να συνδυάσουμε τη ζωή μας με την προσευχή. Βγήκες από το σπίτι σου, κάνε έναν σταυρό. “Παναγία μου, βοήθησέ με, σκέπασέ με”. Γύρισες πάλι. “Παναγία μου, σώσε με”.

Το βράδυ, εάν μπορεί κανένας να κάνει κανένα απόδειπνο, κανέναν χαιρετισμό, ένα κομποσχοινάκι. Ό,τι μπορεί.

Δεν γνωρίζεις τι να προσευχηθείς; “Θεέ μου φώτισέ με και μένα, πώς να προσευχηθώ, πώς να Σε ευαρεστήσω!”.

Αυτός που είπε “αδιαλείπτως προσεύχεσθε” (Α’ Θεσ. 5, 17), ήξερε τί έλεγε. Δεν μπορείς να πεις το “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”, είτε δεν το γνωρίζεις; Άλλη προσευχή: “Παναγία μου, βοήθησέ με”.

Απόσπασμα από το βιβλίο του ομοτ. καθηγητή της Παιδαγωγικής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεωργίου Κρουσταλάκη, “Γέρων Εφραίμ Κατουνακιώτης, Ο Θεολόγος και Παιδαγωγός της ερήμου”, των εκδόσεων Εν πλω.